

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญา เพื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้คือ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังนี้

- n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาค่าที่
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญา เพื่อการเรียนรู้ กัับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้

1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการจัดการเรียนการสอน	25	30	13.64	2.58	26.29**
หลังการจัดการเรียนการสอน	25	30	23.24	2.72	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ
พหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ
พหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดีก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ
พหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้

ทักษะการสื่อสาร	n	คะแนนเต็ม	การจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้				t
			ก่อนการจัดการเรียนรู้		หลังการจัดการเรียนรู้		
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะการฟัง	25	10	4.28	0.79	7.48	1.10	12.39**
ทักษะการพูด	25	10	4.08	0.91	7.36	0.76	16.74**
ทักษะการอ่าน	25	10	4.20	2.00	7.68	1.14	8.78**
ทักษะการเขียน	25	10	3.96	0.84	7.32	1.11	12.74**
ในภาพรวม	25	40	16.52	3.28	29.84	2.10	24.63**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 11 พบว่าทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

การจัดการเรียนการสอน ตามปกติ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการจัดการเรียนการสอน	25	30	13.12	3.22	14.39**
หลังการจัดการเรียนการสอน	25	30	19.92	2.48	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 12 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดีก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ปรากฏผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

ทักษะการสื่อสาร	n	คะแนนเต็ม	การจัดการเรียนการสอนตามปกติ				t
			ก่อนการจัดการเรียนรู้		หลังการจัดการเรียนรู้		
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะการฟัง	25	10	4.20	0.91	6.08	1.26	6.12**
ทักษะการพูด	25	10	4.24	1.10	6.52	1.23	9.18**
ทักษะการอ่าน	25	10	4.64	2.02	6.16	1.80	3.58**
ทักษะการเขียน	25	10	3.80	0.87	6.04	1.10	8.62**
ในภาพรวม	25	40	16.88	3.42	24.80	3.42	10.85**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 พบว่าทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดีหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

3.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ปรากฏผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

การจัดการเรียนการสอน	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้	25	30	23.24	2.72	4.50*
ตามปกติ	25	30	19.92	2.48	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดีหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดี หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

ทักษะการสื่อสาร	n	คะแนนเต็ม	การจัดการเรียนการสอน				t
			รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้		ตามปกติ		
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะการฟัง	25	10	7.48	1.10	6.08	1.26	4.22**
ทักษะการพูด	25	10	7.36	0.76	6.52	1.23	2.80**
ทักษะการอ่าน	25	10	7.68	1.14	6.16	1.80	3.57**
ทักษะการเขียน	25	10	7.32	1.11	6.04	1.10	5.35**
ในภาพรวม	25	40	29.84	2.10	24.80	3.42	6.53**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 15 พบว่าทักษะการสื่อสารในภาพรวมและรายทักษะคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันดีที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01